

ΕΤΟΣ 55ον

10 Ιουνίου 2007

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 23 (2819)

ΥΠΑΚΟΗ ΣΤΟΝ ΝΟΜΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Κάνουμε υπακοή στον θείο νόμο; Μέ αλληλα λόγια, ακούμε τον Θεό ; Τό σημαντικό άποστολικό ανάγνωσμα θέλει νά μās παρουσιάσει αυτή τήν υπακοή στον νόμο του Θεου. Γράφει ο άπ. Παύλος προς τούς Ρωμαίους καί τονίζει ότι δίκαιοι ένωπιον του Θεου είναι οχι όσοι ακούουν άπληως τον θείο νόμο, άλλη' όσοι φυλάττουν τον νόμο. «Ου γάρ οι άκροαταί του νόμου δίκαιοι παρά τω Θεω, άλλη' οι ποιηταί του νόμου δικαιωθήσονται» (Ρωμ. 2,13). Κατά τον θείο Άπόστολο τό καθήκον μας είναι οχι άπληως νά ακούμε η νά διαβάζουμε η νά ξέρουμε τον νόμο καί τίς έντολής του Θεου, άλλη νά έκτελοϋμε πρόθυμα οσα παραγγέλλει ο πάνσοφος Νομοθέτης γιά τούς άνθρωπος Θεός, Πατέρας καί Δημιουργός μας. Άποτελει δέ μεγάλη ευεργεσία στο άνθρωπινο γένος ότι έχουμε θεία νομοθεσία. Είμαστε προνομιούχοι. Εάν θεωρείται σωστό καί δίκαιο νά υπακούουν τά τέκνα στους γονείς τους, δέν είναι άσυγκρίτως περισσότερο έπιβεβλημένη η υπακοή στους θείους νόμους; Αυτή η υπακοή παρέχει πνευματική σταθερότητα καί ασφάλεια, δίνει γαλήνη στη ψυχή καί φανερώνει τελικά τήν βαθιά έμπιστοσύνη σ' Εκείνον πού είναι ύψηλότερα άπό έμās, πού μās έπλησε καί μās αγαπά.

Πού βρίσκεται ο νόμος του Θεου;

Ό νόμος του Θεου τεθησαύριται στην Έκκλησία. Εκείνη ως άλλη Κιβωτός διαφυλάττει τον άνεκτίμητο θησαυρό, πού είναι η Άγία Γραφή καί η ιερά Παράδοση. Η θεία διδασκαλία ως νόμος του Θεου στο χώρο της Έκκλησίας οχι μόνο διατηρείται, άλλη έρμηνεύεται καί κατανοείται διά του άγίου Πνεύματος. Τά βιβλία άλλωστε της Άγ. Γραφής τά γνωρίζουμε διά της Έκκλησίας μέ τον «κανόνα» αυτής πού ξεχωρίζει τά νόθα καί τά άπόκρυφα καί τήν ιερά Παράδοση τή σεβόμαστε καί τηρούμε ως άποκάλυψη καί έμπειρία, ως ιστορία καί διδαχή Θεου στη ζωή μας. Η όρθόδοξη χριστιανική Έκκλησία μας είναι

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. β' 10-16)

Ὁ Θεός δέν κάνει διακρίσεις

Ἄδελφοί, δόξα καί τιμὴ καί εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι· οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται. Οὐ γάρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται. Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσι νόμος, οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξύ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων - ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

συνεπῶς κριτήριο γιὰ τὴν κατανόηση τῆς Ἀγ. Γραφῆς καὶ τῆς ἱερᾶς Παραδόσεως. Μιά ἐρμηνεῖα ἐκτὸς Ἐκκλησίας κινεῖται σέ δρόμους πλάνων.

Ἡ γενναία ἀπόφαση

Ὁ ἄνθρωπος στό διάβα τῆς πορείας τῆς ζωῆς του λαμβάνει ἀποφάσεις καί μάλιστα πολλῆς. Ἕλληες μικρές καί ἄλλες μεγάλλες. Ἡ πιὸ γενναία ὁμως ἀπόφαση εἶναι νά θέσει τὴ ζωὴ του κάτω ἀπὸ τὸν νόμο τοῦ Θεοῦ καί νά ζῆσει σύμφωνα μέ τὸ θεῖο θέλημα. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ πραγματικά εἶναι σωτήρια, γιατί ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ κρύβει ἕνα πνευματικό μεγαλεῖο. Εἶναι ὁ τέλειος νόμος, θεῖος καὶ ὄχι ἀνθρώπινος, ἐφήμερος καὶ παροδικός. Αὐτός ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ ὀλοκληρωμένος νόμος καὶ ἐλευθερος ἀπὸ κάθε πλάνη. Δέν περιέχει τίποτε τὸ περιττό, οὔτε τὸ ἀνεφάρμοστο. Εἶναι λόγος συνετός τοῦ Θεοῦ πού γεμίζει μέ βεβαιότητα καί πιστότητα τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ δίνει τὴν ἀσφαλὴ διαβεβαίωση τοῦ Κυρίου ὅτι «ὁ ζυγός μου (δηλ. ὁ νόμος μου πού φαίνεται ζυγός καὶ σκληριά) εἶναι χρηστός (χρήσιμος καὶ ὠφέλιμος) καὶ τὸ φορτίο μου ἐλαφρόν ἐστι» (Ματθ. 11,30). Ποτέ δέν θά βρεθεῖ στό σκοτάδι τῆς ἀπόγνωσης καὶ τῆς ἁμαρτίας ἐκεῖνος πού θέτει τὸν νόμο τοῦ Θεοῦ «ἐπὶ τὴν ψυχνίαν» στὴ ζωὴ του. Ἀπεναντίας τὸν περιμένει «ἀνταπόδοσις πολλή».

Ἄρχιμ. Χ. Π.

10 Ἰουνίου 2007: ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων († 313), Θεοφάνους καὶ Πανσέμνης ὁσίων († 369).

Ἦχος: α' - Ἑωθινόν: Β' - Ἀπόστολος: Ρωμ. β' 10-16 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. δ' 18-23.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Ἰουνίου, Γ' Μαθαίου.

Ἀπόστολος: Ρωμ. ε' 1-10 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ζ' 22-33.

Μετάφραση τῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, δόξα καί τιμὴ καί εἰρήνη διὰ τὸν καθένα πού κάνει τὸ καλόν, διὰ τὸν Ἰουδαῖον πρῶτα καί ἐπίσης διὰ τὸν Ἕλληνα, διότι ὁ Θεὸς δέν μεροληπτεῖ. Ὅσοι ἀμάρτισαν χωρὶς τὸν νόμον, χωρὶς τὸν νόμον καί θά ἀπολεσθοῦν, καί ὅσοι ἀμάρτισαν ἐνῶ ἦσαν ὑπὸ τὸν νόμον θά κριθοῦν μέ τὸν νόμον. Διότι δέν θά δικαιωθοῦν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνοι πού ἀκούουν τὸν νόμον, ἀλλὰ ἐκεῖνοι πού ἐφαρμόζουν τὸν νόμον θά κηρυχθοῦν δίκαιοι. Ὅταν ἔθνηκοί πού δέν ἔχουν τὸν νόμον, ἐφαρμόζουν τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἐκ φύσεως, τότε, ἂν καί δέν ἔχουν νόμον, ἔχουν τὸν ἑαυτὸν τους διὰ νόμον, διότι ἀποδεικνύουν ὅτι τὸ ἔργον πού ζητεῖ ὁ νόμος εἶναι γραμμένον στὶς καρδιές τους, συγχρόνως δέ μαρτυρεῖ καί ἡ συνείδησίς των, καί αἱ σκέψεις των μεταξύ των κατηγοροῦν ἢ καί ἀπολογοῦνται, ὅπως θά φανῆ τὴν ἡμέραν, ὅταν, σύμφωνα μέ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ὁ Θεὸς θά κρίνῃ τὰ κρυφὰ τῶν ἀνθρώπων διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἡ ἀπόλυτη ἐλευθερία

Ὁ σημερινὸς πολιτισμὸς διακηρύσσει τὸ δικαίωμά μας νὰ ἐπιλέγουμε ὅ,τι θέλουμε, νὰ ζοῦμε ὅπως θέλουμε καί νὰ συμπεριφερόμαστε καταπῶς θέλουμε. Στὸ σημερινὸ ἄνθρωπο παρέχονται τόσες ἐπιλογές καί δυνατότητες πού αὐτὸς πίστεψε πὼς εἶναι ἐλεύθερος μόνο καί μόνο ἐπειδὴ μπορεῖ νὰ ἐπιλέξῃ ἀνάμεσα σέ τόσων εἰδῶν δυνατότητες. Ὅμως, πολὺ συχνὰ ἡ πληθώρα τῶν δυνατοτήτων μοιάζει νὰ χαινώνῃ τὰ κριτήριά μας καί νὰ μᾶς καθιστᾷ ἀνίκανους νὰ διακρίνουμε τὸ σωστὸ ἀπὸ τὸ λάθος. Γι' αὐτὸ ἡ πραγματικὴ ἐλευθερία δέν κρύβεται στὴν ποσότητα τῶν ἐπιλογῶν, ἀλλὰ στὴν ποιότητα τῆς μιᾶς ἐκείνης ἐπιλογῆς ἀνάμεσά τους, πού αἶρει ἀπὸ πάνω μας τοὺς περιορισμοὺς τῆς φθορᾶς, τοῦ κακοῦ καί τοῦ θανάτου. Ἀπόλυτα ἐλεύθερους μᾶς κάνει ἡ ἱκανότητά μας νὰ κάνουμε νηφάλια τὴ μία αὐτὴ ἐπιλογή. Ἀπόλυτα ἐλεύθερους μᾶς κάνει ἡ ὑπέρβαση τῶν ὁρίων τῆς μεταπτωτικῆς φύσης, ἡ ἀποδέσμευση ἀπὸ τὴ φθορὰ τῶν παθῶν καί τῆς ἀμαρτίας. Ἀπόλυτα ἐλεύθερους μᾶς κάνει ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

«ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΕ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΣΩΤΗΡΙΟΛΟΓΙΚΑ» (Ἄνδρ. Θεοδώρου)

«Τὸ βιβλίον αὐτὸ γράφτηκε μέ σκοπὸ νὰ πληροφορήσει τὸ ὀρθόδοξο πλήρωμα τί πρέπει νὰ ξέρει γιὰ τὸ σημαντικό ζήτημα τῆς σωτηρίας του. Δέν προτίθεται νὰ προσθέσῃ γνώσεις ἀπλές στοῦ γνωστικοῦ περιεχόμενου τοῦ νοῦ, ἀλλὰ νὰ φωτίσῃ τὴν καρδιά, νὰ τὴ ζεστάνῃ καί νὰ τὴ στήσῃ στοῦ ἀληθινοῦ βάθρου τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης, ὅπως τὴ θέλησε ὁ Θεὸς καί, δυστυχῶς, τὴν παραμόρφωσε ἢ ἀμαρτία...».

